

דף כב.

א"ח פימן צה פעיף א

[עין משפט א.]

א. המתפלל צריך שיכוין פירוש המילים ^ב שמוציא מפיו, וגם יחשוב כאילו השכינה כנגדו ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו ^ג, ויחשוב שאילו היה מדבר לפני מלך בשר ודם היה מסדר דבריו ומכוין בהם יפה ק"ו לפני ממ"ה הקב"ה.

ב. חסידים הראשונים ואנשי מעשה היו מתבודדים ומכוונים בתפלתם עד שהיו מגיעים להתפשטות הגשמית ולהתגברות כח השכלי עד שהיו מגיעים קרוב למעלת הנבואה.

ג. אם תבא לו מחשבה אחרת בעת התפלה ישתוק עד שתתבטל המחשבה ^ד, וצריך שיחשוב בדברים המכניעים את הלב ומכוונים

ב. ברכות דף ל', ועיין רמב"ם בסוף ספר מורה נבוכים בענין התפלה, ועיין בדברי הוזהר מובאים בכה"ח אות א', ב'.

ו עמי שאינו יודע בטיב הכוונות עדיף שלא יכוון, כה"ח אות ג' בשם החיד"א. ועיין שם באות ד'.

ג. כתב בספר אור הישר פ' י"ד שהאדם שאינו מכוין בתפלה משתתף עם רוח הטומאה ויבא גם השטן בתוכם ואוי לו ואוי לנפשו כמה רעה גורם לעצמו וק"ו לש"ץ, כה"ח אות ה'.

ד. כתב שם בספר הגן לבטל מחשבה רעה בשעת התפלה יאמר פי פי ג"פ ואח"כ ירוק ג"פ בנחת כשהלשון בין השפתיים ובודאי תלך המחשבה הרעה, והביאו המ"א בס"ק א'. רק שבאמצע תפילת י"ח א"א לעשות כן דהוי הפסק, וגם כיון שעומד לפני המלך אין דרך ארץ לעשות כן, שם אות ו'.

ו כתב השל"ה ששמע ממקובל גדול סגולה להעביר מחשבות רעות להעביר יד ימינו על מצחו קודם שיתחיל להתפלל ויאמר כל פעם "לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי", ואם נפלה לו מחשבה באמצע י"ח ישתוק ויעביר ידו על מצחו כנ"ל ויהרהר בלבו הפסוק "לב טהור" ואז עוברת המחשבה ותכף יוכל להתפלל בכוונה, כה"ח אות ז'.

ו ובשם זקן אחד שהוא אליהו הנביא ז"ל יאמר "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" ויאמר פסוק זה הרבה פעמים, שם.

אותו לאביו שבשמים, ולא יחשוב בדברים שיש בהם קלות ראש.

הגה: יחשוב קודם התפלה ברוממות השם ובשפלות האדם, ויסיר כל תענוגי האדם מלבו.

הגה: אסור לאדם לנשק לבניו הקטנים ^ה בכהכנ"ס, כדי לקבוע בלבו שאין אהבה כאהבת המקום.

דף כב:

או"ח סימן צט סעיף ב

עין משפט ז.ז.

ב. הליכה בשיעור מיל או שינה כל שהיא מפיגין את היין ^ו, והוא ששתה רביעית אבל ביותר מרביעית כ"ש שהשינה משכרתו ^ז יותר והדרך טורדתו, והיינו במהלך ברגליו אבל ברוכב ודאי הדרך ^ח מפיגה היין.

והוא, ואמר בהתעוררות הפסוק "סעפים (מחשבות) שנאתי ותורתך אהבתי", מהשל"ה. כמו כן לבטל הרהורים רעים יכוין בשם ק"ר"ץ ש"ט"ן, מהחיד"א.

והוא ושם יכוין גם בהוי' דיודין, וקריאת פסוקי דזמרה ושירת הים בקול רם, עם הצבור מסוגל לטהרה, גם לחשוב בשם אוריאל טוב להארת הנשמה ולטהר מחשבתו, שם אות י'.

והוא אם צריך האדם לפרנסה או לרפואה לא יכוין רק ברפאנו או בברכת השנים שעיי"ז מעורר שוטנים למעלה שאדם זה אינו חס רק לכבוד עצמו אלא יכוין בכל הברכות. מספר חסידים סי' קנ"ח.

ה. ואין להביאם אלא בהגיעם לגיל חינוך ועיין במ"א ס"ק א' בשם השל"ה.

ו. רש"י עירובין ס"ד ע"ב.

ז. ודוקא מעט שינה אבל הרבה מפיגה אותו, כה"ח אות י"ז.

ח. והוא ולא כתבו כמה דרך כיון שהדבר תלוי לפי כח האדם וכח היין וכמה שתה וכשמפיג אז יתפלל, ועיין במ"א ס"ק ה'. וכה"ח אות י"ח. והרוצה שישקוט שכרותו ישתה חומץ, גם אם יאכל כרוב או שקדים מרים ישקוט יינו, שם באות י"ט משבט מוסר.